

Abstrakt

Diplomová práce „Náhrada škody v investičních sporech“ se zaměřuje na některé aktuální a kontroverzní otázky v této oblasti. Cílem této práce je přiblížit systém fungování investičních sporů a pojednat o palčivých otázkách, které v jeho rámci vznikají. Zejména se jedná o otázky postavení v rámci mezinárodního práva jako takového, ale i o otázky spojené s povahou sporu, který zahrnuje jednu soukromou stranu a jednu stranu suverénní. Dále je cílem této práce předložit náhled na otázku náhrady škody, která tvoří stěžejní nárok ze strany investorů. Dotýká se tak otázek forem nápravy, které jsou dostupné, jakož i omezení výše náhrady škody z právních či faktických důvodů. Záměrně vynechává metody kalkulace náhrady škody, jelikož tyto otázky, ač významné pro určení finální výše náhrady pro určitého investora, nejsou podstatné pro fungování systému mezinárodního práva zahraničních investic.

V první části (kapitolách 1 – 4) se tato práce věnuje otázkám fungování systému řešení investičních sporů a popisuje jak jeho historický kontext, tak kontext současný. Po zasazení tohoto systému do kontextu předkládá (zkrácenou) analýzu povahy tohoto systému řešení sporů – tedy rozebírá mezinárodní investiční arbitráž jako nejběžnější fórum pro řešení investičních sporů a věnuje se jejím výhodám a nedostatkům.

Následující kapitola pátá pojednává o pramenech práva a stanovuje tak rámec, ve kterém se právo náhrady škody pohybuje. Tato analýza pomůže čtenáři se orientovat v rozsáhlé materii pramenů mezinárodního práva zahraničních investic s důrazem právě na prameny týkající se náhrady škody.

Ve své poslední části (kapitolách 6 – 13) se již věnuje otázkám spojeným s náhradou škody jako takovou. Rozebírá náhradu škody v systému prostředků nápravy, jak je nabízí obyčejové mezinárodní právo, předpoklady možnosti náhrady škody, věnuje se otázkám dokazování, které mohou působit pro právníky působící pouze v České republice poněkud překvapivě. Dále se práce věnuje výši nahrazované škody a úvahám, které mohou vést rozhodce k jejímu omezení. Závěrečná kapitola pak ve zkratce pojednává o okolnostech vylučujících protiprávnost, jelikož jejich používání se v poslední době stalo středem zájmu celého světa v souvislosti s Argentinskou krizí.

Na závěr práce shrnuje provedenou analýzu a předkládá některé partikulární závěry, jež byly učiněny v rámci vlastního textu a předkládá výzvu, aby došlo k většímu

teoretickému zakotvení práva na náhradu škody a zejména procesu, který ke kladnému či zápornému výroku ohledně tohoto petitu vede.